

Jak naši exkurzi hodnotily zkoumané památky

Zelený muž na svorníku

Každý den okolo mě kráčí tolik osob, ale nikdo si mě ani nevšimne. Až včera pode mnou prošla skupina úžasných lidí, kteří zvedli své hlavy a nekoukali jen pod nohy. Byl to krásný pocit, vidět je, jak se zajímají. Konečně jsem si nepřipadal jen jako „nějaká věc v klenbě“, ale naopak jako někdo, o kom se vede debata. Nevěděl jsem přesně, co si o mně povídají, ale bylo milé, že někdo na Staroměstském náměstí neřeší jen: „kdy bude celá“, aby viděl orloj. Přál bych si, aby se u mě zastavilo víc lidí a celkově se víc koukali kolem sebe.

Anna Dvořáčková

Zelený muž

Reliéf z Juditina mostu

Nestává se to často, ale dnes si nějaký pán zašel vypůjčit klíč od hlavních dveří i od těch, kterými se dostanete až k nám. Bylo asi půl druhé, když nás přišly navštívit dvě skupiny složené vždy ze dvou dospělých a asi 16 teenagerů. Nejprve ale překonali Karlův most. Když vystoupali schody do druhého patra, už jsme věděli, že na nás budou všichni koukat a povídat si o tom, kdo vlastně jsme, jak dlouho tu bez hnutí stojíme, kdo je asi ten muž, kterému musím vše vysvětlit, jelikož už nemá hlavu. Přesně tak to i bylo. Pán po celou dobu rozhazoval rukama, mluvil úplně o všem a taky jako jediný. Věděl o nás skoro vše, jen jedné věci na kloub nepřišel. Víte čemu? Ne? Stejně jako všichni ostatní, ani on nevěděl, kdo je ten bezhlavý.

Sára Pavlidu

Reliéf z Juditina mostu

Rotunda Nalezení sv. Kříže

Stojím nepříliš daleko Karlova mostu víc 900 let, a i když jsem momentálně zakrytá a částečně schovaná za dřevěnými zátarasy kvůli opravám, zastaví se u mě občas lidé a řeknou si něco zajímavého. Zrovna včera u mě postávala skupinka mladých lidí se třemi dospělými. Většina jich poslouchala postaršího pána, který jim o mně vyprávěl. O tom, jak mě postavili z opuky - kamene, který byl po vytěžení měkký natolik, že ho mohli opracovávat do malých kvádříků. Z nich jsem totiž postavená. O tom, že mám půlkruhový tvar, výklenek s oltářem směřovaný k východu, že jsem dřív stávala na kopečku, ale postupem času se okolní země zvedla natolik, že jsou vedlejší domy ve stejné úrovni. Mluvil také o mých vlysech, o oknech ... Když dokončil svůj výklad, poodešli, aby si mě mohli lépe prohlédnout. Pak se ještě rozloučili očima.

Mariana Čížková